

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 1. 11. 1956, sp. zn. Cz 436/56

Číslo: 94/1957

Právní věta:

Náhrada ušlého a budúcne uchádzajúceho zárobku (§ 355 obč. zák.) určuje sa podľa čistého zárobku (po srážke dane zo mzdy).

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 01.11.1956

Spisová značka: Cz 436/56

Číslo rozhodnutí: 94

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Náhrada škody

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Žalobca sa domáhal náhrady škody, ktorú utrpel tým, že 22. októbra 1952, keď už bola tma, prechádzal neosvetleným priechodom a spadol do priekopy, vykopanej pre kábel, ktorá nebola ani zakrytá, ani osvetlená. Utrpel poranenie, ktoré zanechalo trvalé následky, a uplatnil preto nárok na bolestné, na náhradu za zohyzdenie a na náhradu ušlého a v budúcnosti uchádzajúceho zárobku mesačne po 1.475 Kčs.

Ludový súd v Lipt. Hrádku žalobu zamietol.

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom zmenil tento rozsudok a priznal žalovanému na bolestnom a na náhrade za zohyzdenie 13.650 Kčs s prísl. ako polovicu súdom zisteného primeraného bolestného a primeranej náhrady za zohyzdenie, a to so zreteľom na spoluzavinenie žalobcu (§ 347 obč. zák.).

Ďalej priznal krajský súd žalobcovi nárok na náhradu ušlého a v budúcnosti uchádzajúceho zárobku za čas do vynesenia rozsudku a naďalej od 1. marca 1956 rentu 737, 60 Kčs mesačne tiež ako polovicu utrpenej škody.

Najvyšší súd rozhodol na sťažnosť pre porušenie zákona podanú generálnym prokurátorom, že uvedeným rozsudkom Krajského súdu v Žiline, pokiaľ ním bolo rozhodnuté, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu ušlého zárobku ku 1. marcu 1956 a platiť mu počínajúc od 1. marca 1956 mesačný dôchodok 737,60 Kčs, bol porušený zákon. K otázke, o ktorú ide, uviedol v

odôvodneniu:

Pri výpočte náhrady škody vychádza krajský súd z hrubého platu žalobcu a vyslovuje názor, že náhrada škody podlieha dani zo mzdy a že žalovaný je povinný ako platiteľ dane zo mzdy túto odpočítať a odvádzať do štátnej pokladnice.

Ustanovenia § 2 ods. 1 písm. c) a § 3 zák. č. 76/1952 Zb., o dani zo mzdy, na ktoré sa krajský súd odvoláva, sa nevzťahujú na náhradu škody. Podľa § 3 ods. 1 tohto zákona podlieha dani mzda za prácu a dôchodky. Čo to sú dôchodky, je vyložené v § 3 ods. 3 zák. cit. Sú to dávky dôchodkového zabezpečenia a obdobné plnenia poskytované vzhľadom na bývalý pracovný pomer zamestnancov týmto a ich pozostalým na základe zákonných predpisov, zmlúv, stanov, služebných poriadkov a pod. Pri náhrade ušlého zárobku podľa § 355 obč. zák. však nezáleží na tom, či ušiel zárobok z pracovného pomeru alebo z iného zamestnania, poprípade taký výsledok práce, ktorý používa poškodený priamo na uspokojenie potrieb svojich a svojej rodiny (práca ženy v domácnosti). Dôvodom záväzku škodcu tu je ujma na zárobku, za ktorú škodca zodpovedá. Podotýka sa, že podľa § 1 ods. 7 písm. e) vyhl. č. 32/1953 Ú. v. sa náhrada za utrpenú škodu nezapočítava ani do základu dane z príjmov obyvateľstva. Bolo preto treba zistiť čistý zárobok, ktorý by bol podkladom výpočtu náhrady uchádzajúceho a ušlého zárobku.